Ч. 83 Субота 15 (28) цьвітня 1900 Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

Вчерашнє засіданє зачало ся о $10^{1}/_{2}$ год. При читаню вплинувших петиций забрав слово п. бар. Бруницкий і підпирав петицию дяків та орґаністів о полученє їх долі.

Палата приступила до дневного порядку. При першім читаню внеску в справі реґуляциї індивідуального розділу континґенту спіритусового на дальший период промавляв внескодавець п. ґр. Кл. Дідушицкий. — Справу передано комісиї адміністрацийній. — П. Ґурка підпирав свій внесок в справі заведеня при виділах повітових безплатних бюр посередництва в праці. — Справу передано комісиї адміністрацийній.

Дальше реферував п. Вайгінґер справоздане Виділу краєвого в справі дозволу повітовій раді в Турці уділити з повітових фондів запомогу в квоті 50.000 К. на будову зелізниці Самбір - Турка - Ужок. Палата ухвалила в третім читаню дотичний дозвіл. — Дальше позволив сойм раді повітовій в Бучачи на уділене іменем повіту поруки на затягнене позички громадою Бучач в квоті 170.000 К. і громаді Монастириска в квоті 12.000 К. — Громаді Осі дозволено побирати громадскі оплати від напоїв спіритусових і пива. — Справоздавцем сих справ був п. Вайгінґер.

Відтак п. Ґольдман реферував справоздане комісиї буджетової о замкненю рахунків обнятих буджетом фондів краєвих за р. 1898 і справоздане принято без ніякої дискусиї. — П. Абрагамович реферував справоздане комісиї буджетової о справоздаю виділу краєвого в справі побору краєвих оплат консумцийних в часі від 1 січня 1900 до 31 грудня 1904. — Справоздане принято без дискусиї до відомости.

Дальше приняла палата до відомости справоздане Виділу краєвого о краєвих рільничих школах зимових і уповажнила Виділ краєвий до заснованя таких шкіл у Войславю і Невярові в західній Галичині.

Кільканайцять петиций вдів по учителях і учителів шкіл народних о признане пенсий і кілька петиций громад о знижку престаций шкільних передано краєвій раді шкільній до полагодженя, а кілька инших дрібних справ передано виділови краєвому.

Над справозданем комісиї громадскої в справі предложеного Виділом краєвим проекту зміни статута м. Кракова виязала ся довша дискусия. Промавляли пп.: кс. Стояловский, Роттер і Ґурка. Сей послідний полемізував з кс. Стояловским. Пп. кс. Стояловский і Роттер домагали ся розширеня виборчого права при виборах до ради м. Кракова. П. Ґурка назвав кс. Стояловского „універсальним бесідником", котрий над кождою справою забирає слово. Відтак доказував, що не заходить потреба розширеня права виборчого, дальше як се проєктує Виділ краєвий і покликував ся на ріжні цифри і дати.

Послідне слово забрав п. Гупка і яко справоздавець оборонював внески комісиї. Відтак приступлено до голосованя над поодинокими параґрафами дотичного закона о зміні статутів м. Кракова, а маршалок зажадав, щоби посли наперед зголошували свої поправки.

Вкінци по полагодженю 35 петиций слідували внесеня і інтерпеляциї. Пос. Дунаєвский і Санґушко внесли проект реформи закона громадского о округжних громадах; пос. Стояловский внїс, аби завести у всіх низших школах рільничих зимові курси для синів селян. Посли Остапчук і Барвіньский інтерпелювали в справах виборів громадских.

Засіданє скінчило ся о годині $3^{3}/_{4}$ по полудни; слідуюче відбуде ся в суботу о годині 10 рано

Вісти політичні.

(З ческого сойму. — Полудневo-африканьска війна.)

В ческім соймі радять дальше над язиковим питанем. Вчера відбула ся там дуже бурлива дискусия. Пос. Дворжак домагав ся рівноправности для всїх народів. Німець посол Шікер закидав Чехам, що замість радити над цілою ческо-німецкою угодою, они вирвали з неї лиш язикові розпорядженя і тим довели до роз'яреня. Сойм не може тої справи перішити. Пос. Герольд виступав против німецких бесідників і доказував, що Чехи, котрі мають в краю більшість, домагають ся лиш того, що вже Німці мають. Вкінци заповів, що коли Чехи до дня 5. мая не одержать за знесене язикових розпорядженъ справедливости, то зроблять єї собі самі, а то ні для Німців,

---

510

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого видання.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

Від того сьпіву стало відраднїйше єї серцю. Зі сльозами в очах і згадуючи собі свої дитинні літа, дивила ся она на зійшовше молоденьке сьвітило, котрого проміє ще не разило єї очий. Відтак повела очима по рівнині. Там Евфрат, подібний до Нілю, котив свої жовтаві филі. Численні села, як і в єї вітчині, виглядали зпосеред буйних ланів та фіґових гущавників. На заході тягнув ся милями далеко королівский зьвіринець з своїми високими кипарисами та оріховими деревами. На всїх листках та стеблах сьвітила ся ранна роса, а в корчах города, де она мешкала, щебетало множество птичок любенькими голосами. Тепер повіяло тихеньким леготом, а до неї понїс ся солодкий запах рож, зашелестїли вершки пальм, що скрізь по полях понад берегами ріки росли у великім множестві і піднимали ся високо в гору.

Она подивляла пераз ті красні дерева та порівнувала їх з танечницями, коли буря трясла їх тяжкими вершками і гнула їх струнні пні то в одну, то в другу сторону. Кількож то разів говорила она, що тут мусить бути вітчина Фенїкса, тої птиці з пальмового краю, котрий, як то єреї розповідали, приходив що пятьсот літ до сьвятинї бога Ра в Гелїополїс, де згарав в сьвятій полумінї кадила, щоби відтак воскреснути ще красшим, і за три днї відлетїти назад до своєї вітчини на всході. І коли она так згадала собі на ту птицю та забажала, щоби й она, так як та птиця, воскресла з попелу нещастя до нового красного щастя, злетїла з кипарисів, які окружали палату того, котрого она любила, а котрий зробив єї так нещасною, якась велика птиця з блискучими перами, піднимала ся щораз висше і висше, і наконець сїла на одній пальмі саме перед єї вікном. Такої птиці она ще нїколи не видїла, та й не могла то бути якась звичайна птиця, бо від єї ноги звисав золотий ланцушок, а хвіст, як їй здавало ся, не був з пер, але з проміня сонця. То був Бенну [1]), птиця бога Ра! Побожно впала знову на колїна і стала сьпівати стару фенїксову пісню, не відвертаючи очий від блискучої птиці:

Високо під небом лїтаю що дня
В низу дрібні люди і сїра земля.
Мій творець могучий мене сотворив
Своєю красою мене обдарив.
І я така мила, привітна, блескуча,
Немов на долині та квітка пахуча
Сияю собі у величнім промїню,
То я неприступна твому розуміню
Я є всевидуча до зла і добра
Во я є душа споконвічного Ра. [2])

Птиця слухала того сьпіву, як колиб єго розуміла, і цікаво крутила головку з буйними перами то в один бік, то в другий, а відтак, коли пісня скінчила ся, полетїла дальше. Нітетїс споглядала весело за тим нїби то Фенїксом, а то була райска птиця, котра розірвала ланцушок, котрим була прикована до дерева в зьвіринци. Якась дивна надія на виратоване запанувала в єї серци, бо она гадала, що то бог Ра післав їй ту птицю, котрої вид мала она прибрати яко праведна душа. Доки ще чоловік може чогось бажати і сподївати ся, доти може знести богато нещастя, а не приходить щастє, то продовжає ся ожиданє а з ним і та солодість, яка в нїм перебуває. З новою надією поклала ся Нітетїс на постіль, а що була дуже змучена, то й против власної волї заснула твердим сном, не рушивши отруї.

Нещасливим, що переплачуть цїлу ніч,

---

[1]) Фенїкс звав ся по староєгипетски Бенну. Після віри Єгиптиян приходив він раз на 500 лїт до сьвятинї в Гелїополїс, щоби там згоріти, а відтак ще красшим воскреснути. Коли він вернув шість разів, то душі померших за той час скінчили свою вандрівку і були вже зовсїм чисті.

[2]) Сей стихотвір переклав автор повісти з книги померших, глава 83. Вінєтка тої глави представляє Фенїкса, а заголовок єї звучить: „Глава о перемінї в птицю Бенну".

нї для правительства не буде миле. Бесїдник гадає, що угодові переговори вже покінчені, і що чеські посли нїколи не спроневірять ся інтересам ческого народа. Взагалї гадають, що вчерашна бесїда Герольда зробила конець всякій угодї з Нїмцями, і що в наслїдок того також і рада державна не буде спосібна до нарад.

З полудневої Африки доносять анґлїйскі телеґрами, що цїла армія Робертса в походї против Бурів. Бури всюди уступають в напрямі північно-всхідним в трех відділах під командою ґен. Боти і Дезета. Один відділ уступає на Табанчу, другий на Лєдібранд, а третий що іде від Вепенера закриває відворот тамтих обох. Головні сили Анґлїйцїв находять ся теперь в Деветсдорпі, звідки вийшов ґенерал Френч з кінното і артилєрию, аби не допустити Бурів до сполученя. Анґлїйцї надїють ся, що удасть ся їм відтяти Бурів від головних сил в Вінбурзї.

Новинки.

Львів дня 27-го цьвітня 1900.

— П. Мінїстер др. Пєнтак приймав нинї в полудне в будинку Намістництва представителїв всїляких властий і репрезентаций, а відтак уділяв авдиенций.

— Письменні і устні іспити на учителїв ґімназий і шкіл реальних перед львівскою комісиєю екзаминацийною розпічнуть ся дня 8 червня с. р. Кандидати, що наміряють приступити до сего іспиту, мають зголосити ся письменно або устно в канцеляриї комісиї екзаминацийної при ц. к. університетї найдальше до 1 н. ст. червня.

— Продукция тютюну в Австриї. Мінїстерство скарбу видало сими днями справоздане про продукцию і продажу тютюну і циґар в Долитавщинї. З справозданя подаємо деякі данї. Передовсїм провірено, що від 1850 р. консумция тютюну зросла в четверо. В 1898 р. було в фабриках тютюну і циґар занятих 40.000 робітників і робітниць. Пересїчний тижневий заробіток робітника виносив 5 зр 85 кр. Взагалї плата робітників в 1898 р. виносила 2,041.609 зр. Циґар вироблено 1.394.701.961 штук, циґарет 2.442.853.150 штук. Дохід brutto виносив в 1898 р. 98.804.609 зр., о 3 мілїони більше, нїж в 1897 р. Циґар трабуко, куба і вірживія сконсумовано найбільше. Між австрийскими краями займають що-до консумциї перше місце Тироль і Сольногород.

— Обікража церкви. В Беську, повіта сяніцкого, в ночи з понедїлка (22-ого с. м.) якісь невислїджені злочинцї, виважив зелїзним дрюком двері захристиї, дістали ся до церкви і з двох скарбон забрали 100 зр. Отворили також цибориє, порушили чаші, але не мали відваги взяти їх. Забрали один бохонець посьвяченого хлїба і половину того хлїба полишили на нагробнім хрестї, привязавши его стяжкою до рамени хреста. Підозріне паде на двох драбів, котрі тої ночи прийшли від Риманова до митника в Беську і крізь вікно велїли собі дати сїрника, украли лїхтарню з митничого стовпа, і здаєть ся я тою лїхтарнею пійшли окрадати церков.

— Перші громи дали ся чути в Скільщинї дня 22-го с. м. о годинї 2-ій з полудня. По них пустив ся сильний дощ з градом. Град нїчого не шкодив, бо в Скільщинї лише що почали люди сїяти вівси і садити бараболї. З тих вчасних громів ворожать люди добрий урожай. Грім запалив в однім селї по сторонї угорскій, в Ляхівци хату, але що то була Великодна недїля і майже цїле село зібрало ся на кладовищи під церквою, то люди зараз огонь угасили.

— Кілько мілїонів іде з димом. Угорска дирекция заряду продажи тютюну оголосила цїкаві дати що-до з'ужиткованя тютюну в 1899 р., а хоч то дотичить Угорщини, то все-таки дає понятє о тім, кілько то мілїонів рік-річно іде з димом — ну, та й остаточно пакує ся в ніс. В згаданім роцї викурено і винюхано тютюну за звиш 50 мілїонів (50,673.824) зр. Самої табаки винюхано в тім роцї звиш 50 тисячів (50.758) кільограмів, вартости 95.123 зр. 72 кр. Цїкаво би було знати, кілько носів нюхало ту табаку, а тогди можнаби знати, кілько кільограмів табаки греба для одного носа на один рік. Тютюну до люльки викурено звиш 554 мілїонів (554,557.264) пачок вартости звиш 21 мілїонів (21.049.216) зр. Циґар домашних викурено 484,142.170 штук вартости 16,233.376 зр. Найбільше викурено папиросів, бо аж 944 мілїонів штук вартости 8,693.050 зр. Заграничних циґар і тютюнів та їх вартости вже не подаємо, бо повисші числа і без того показують наглядно, кілько то мілїонів іде з димом. Кілько то людий можна бя зробити богачами за ті гроші!

— Огні. Дня 18 с. м. о 2-ій годинї в ночи вибух в Зборові на передмістю Куклинції огонь і знищив 7 загород зі збіжем на засів. Шкода самого збіжа виносить 7.140 кор. Будинки були необезпечені. — В Великодну суботу вибух огонь в Угерцях коло Городка і при сильнім вітрі згоріло 14 загород; шкода около 14.500 кор. Причиною огню була необережність одної ґаздинї, що враз із попелом винесла на подвіря жаріюче угле.

— Нещастна пригода. З Бережан пишуть: Ришард Бос, 18-лїтний син Ігнатия, пенсионованого старшого стражника скарбового застрілив ся імовірно з неосторожности з рушницї свого вітця. Заряджено судове слїдство.

— Самоубийство. Оногди добуто з городецкого ставу трупа фельдвебля 30 полку - Германа Перльштайна, що був рахунковим підофіцером у Львові. Перльштайн був жонатий і полишив четверо дїтий. Причина самоубийства незвістна.

Господарство, промисл і торговля.

Справоздане з дїяльности „Краєвого союза кредитового" у Львові.

(Конець).

Дальше приступили в члени „Краєвого Союза кредитового": „Каса задаткова", „Надія" в Куликові, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою, та три товариства позичкові нереєстровані: „Поміч" в Стриганцях, Читальня „Про сьвіти" в Скалї і Читальня „Просьві-

---

шле звичайно сходяче сонце нову потїху в їх серце, підчас коли виноваті, що шукають темноти, бувають не раді єго чистому сьвітлу. Підчас, коли Нїтетіс спала, Мандана й ока не зажмурила, так єї страшно гризла совість. Як же охотно була би она здержала то сонце, що єї найдобротливійшій пани мало з єї вини принести смерть, та як радо була би жила у вічній темноті, як би тим могла була змінити то, чого вчера наробила.

Добра але легкодушна людина називала себе заєдно безсовістною убийницею. Сто разів постановляла собі признати ся по правдї до всего і виратувати Нїтетісу, але охота до житя і страх взяли за кождий раз верх над добрими намірами єї серця. Коли би призналася, то їй би смерть зробили, а їй так дуже хотїло ся жити, єї брав такий великий страх перед гробом, будучність так їй усьміхала ся! Коби єї ждала лиш хочби й вічна вязниця, то може би була викрила всю правду; але умирати годї їй було! А хоч би й призналa ся, то хибаж могла тим уратувати засуджену?

Хибаж то не она сама мусїла посилати письмо Нїтетіси до Бартї через нещасливого хлопця від городника? То тайне письмо викрито і длятого Нїтетіс була би згублена, хоч би й она до того не причинила ся! Не буваємо нїколи так зручними, як тогди, коли хочемо самі перед собою оправдати то, що зле зробимо.

Коли сонце війшло, Мандана стояла все ще на колїнах коло постелї своєї пані, плакала гіркими сльозами та не могла того поняти, як она може так спокійно спати.

* * *

Та й Боґес, той евнух, перебув безсонну, але щасливу ніч. Єго заступника і товариша по урядї, котрого він ненавидів, на приказ короля зараз стратили за єго недбалість а може й продайність, а Нїтетіс попала в неласку не на то, щоби може опісля єї знову видвигнено, лиш противно, єї засуджено на огидну смерть, котра єї зробила би на завсїгди нешкідливою. Та й вплив матери короля дуже потерпів. Наконець величав ся сьвідомостию своєї переваги і зручним переведенем свого дїла з то тим більше, що мав надію стати через Федіму знову всемогучим любимцем. Та й то було єму на руку, що Креуса і молодих героїв засуджено на смерть; бо колиб они жили, то єго крамола могла би була вийти на верх.

На дворі вже сїріло, коли він вийшов із комнати короля і пустив ся до Федіми. Горда Перзийка ще не лягла була спати. З горячковою нетерпеливостию дожидала евнуха, бо вже дійшла була чутка о тім, що стало ся до дому жінок і до неї.

Убрана лиш в легоньку шовкову сорочку і жовті виступцї понашивані густо туркусами і перлами, лежала в своїй комнатї до убираня на багровім дивані а коло неї сидїло яких двайцять служниць. Скоро зачула, що Боґес іде, схопила ся, підбігла до него і обсипала єго множеством питань без звязи, котрі всї відносили ся до єї ворожницї Нїтетіси.

— Поволи, моя голубко! — сказав Боґес та поклав їй на плече свою товсту руку. — Погоди! Коли не схочеш тихенько і без питаня вислухати того, що тобі розкажу, то і словечка нинї не довідаєш ся. Абись знала, моя золота крале, що маю тобі нинї так богато розповідати, що не скінчив би й до завтра, як би ти мене розпитувала, кілько би тобі захотїло ся. Ах, моя ярочко, а я маю ще нинї так богато роботи! Насамперед маю бути при египетскій їздї на ослї, відтак дивити ся на египетске трачене.... Але я вже наперед розповідаю, а лїпше зачати від початку. Можеш плакати, сьміяти ся, кричати з радости, кілько схочеш, але розпитувати тобі не вільно аж я скінчу. Та я на то й заслужив, щоби ти мене так попестила! Оттак менї добре лежати і тепер можу вже зачинати: Отже в Перзиї жив раз великий король, а той мав богато жінок, а котрих найлїпше любив Федіму і перед всїми иншими єї відзначав. Аж ось сподобало ся єму одного дня засватати доньку Амазіса з Єгипту. Отже він післав велике посольство з своїм рідним братом в свати до Саіс....

— Та не плети! — відозвала ся Федіме нетерпеливо; — я хочу знати, що нинї стало ся.

— Зажди, зажди, мій неспокійний вітре Адера [3]); коли менї ще раз перебєш, то я собі піду та буду деревам розповідати мою історию. Позволь менї зробити собі ту приятність, щоби я ще раз переживав то, що менї удало ся. Коли я розповідаю то менї так мило, як тому різбареви, що придивляє ся свому дїлу, котре лише що скінчив.

— Нї, нї, — перебила єму Федіме знову — не можу тепер слухати того, що вже давно знаю. Я вже так довго чекаю з горячковим напруженем. Кожда нова чутка, яку служницї та евнухи чим скорше менї доносять, збільшає мою нетерпеливість. Мене взялась горячка і не можу вже довше ждати. Жадай від мене чого хочеш лиш увільни мене від того страшного напруженя. Пізнїйше, коли мене попросиш, то буду й цїлий день слухати!

Боґес усьміхнув ся і затираючи руки сказав: Я вже дитиною не знав красшої розривки, як дивити ся, як тріпоче ся рибка на удицї; тепер ти, найкрасша із всїх золотих рибок, повисла на моїй нитцї, длятого аж тогди тебе пущу, коли надивлю ся досить на твою нетерпеливість.

Федіме схопила ся з дивану, де лежала побіч Боґеса, стала тупати ніжками і виробляла таке, як нечемна дитина, а евнухови то єї поведенє робило, видко, велику радість, бо він що раз веселїйше затирав собі руки і сьміяв ся, що аж сльози текли єму по єго товстім лици та пив вино чарка за чаркою на здоровлє красавицї, котру мучив як тортурами, заким став ось так розповідати: Я то зараз змізкував, що Камбізес вислав свого брата Бартю, котрий привів сюди Єгиптиянку, не з иншої причини лиш із заздрости против Тапурів. Але

---

[3]) Місяць март.

ти“ в Скнилові коло Львова, як також два стоваришеня продукцийно-торговельні: „Ризниця“ (товариство для виробу і торговлї риз церковних) в Самборі і „Народна Торговля“ у Львові.

Кредитові відносини означено на підставі §. 57 реґуляміну в той спосіб, що стоваришеня, товариства і спілки кредитові, що хотять користати з кредиту, мають:

а) Вступити в члени „Краєвого Союза кредитового“ з таким числом удїлів членьских, щоби один удїл припадав на 1.000 корон жаданого кредиту.

б) Предкладати місячні рахунки касові, виказуючі стійність справ товариства, як також річний біланс і замкнене рахунків по принятю тих-же через загальні збори.

в) Піддати ся контроли через дирекцию, зглядно делеґата „Краєвого Союза кредитового“.

г) Зі свого річного чистиго зиску виплачувати 1% на кошти контролї „Краєвому Союзови кредитовому“.

„Краєвий Союз кредитовий“ буде признавати кредит товариствам кредитовим:

а) Через зложене певної суми на вкладку щадничу в дотичнім товаристві.

б) Через удїлене позички на векслї або скрипти довжні.

в) Через ескомтоване векслів дотичного товариства.

г) Через отвиране тим же товариствам рахунку біжучого (conto corrente), як також виєднане кредиту в инших інституциях.

Дирекция „Краєвого Союза кредитового“ видала взірцевий статут для повітових товариств кредитових і розсилає основателям та удїляє вказані інформациї.

На підставі того статута приступлено в р. 1899 до заснованя повітових товариств кредитових в Копичинцях, Тернополи, Золочеві, Немирові і Львові (на львівский повіт).

Також приступила дирекция до виданя накладу др.ків для товариств кредитових: книги довжників, місячного замкненя рахункового, інвентаря позичок, інвентаря вкладок і інвентаря удїлів.

З огляду на дїловодство руских товариств кредитових внесено просьбу до ц. к. Міністерства скарбу о призволене „Краєвому Союзови кредитовому“, як також всїм стоваришеням заробковим і господарским, що належать до „Краєвого Союза кредитового“, оплачувати податок рентовий піврічно замість чвертьрічно, як також відозвою до руских товариств видано пояснене в справі податків і належитостий, які мають оплачувати по мисли обовязуючих приписів правних.

Вкінци звернув ся Краєвий Союз кредитовий до всїх руских товариств кредитових з зазивом, аби поки що не підвисшували стопи процентової від позичок, та з предложенем, аби з чистого зиску призначували певний процент на цїли орґанізациї нових руских товариств кредитових.

6. Люстрациї товариств кредитових. В часї року адміністрацийного перевів „Краєвий Союз кредитовий“ контролю отсих товариств: „Днїстра“ у Львові, „Надії“ в Бережанах, „каси задаткової“ в Стрию, „Самопомочи“ в Бродах, „Любови“ в Ляхівцях, Товариства для виробу і торговлї риз церковних („Ризниця“) в Самборі, „Банку звязкового“ в Станиславові, „Руской каси“ в Чернівцях і „Віри“ в Перемишли. Дотичні контролї перевів заступник начального директора др. Льонґін Озаркевич, з виїмкою тов. „Любов“ в Ляхівцях де вислано відпоручника з „Банку звязкового“ в Станиславові п. Івана Лісковацкого, також тов. для ви обу риз церковних в Самборі, де був на люстрациї п. Василь Угрин кореспондент „Народної Торговлї“. Вплив переведеної контролї був взагалї корисний.

Окрім того вислано дра Льонґіна Озаркевича в цїли заложеня книг для Повітового тов. кредитового „Згода“ в Копичинцях, як також до Городенки в справі заложеня повітового тов. кредитового на повіт городеньский.

Телеґрами.

Відень 27 цьвітня. Вчерашне засїдане ческого сойму розвіяло всякі надії на ческо-німецку угоду. Видко, що оба народи не хочуть самі порозуміти ся і що супротив того остаточне полагоджене справи буде зависїти від правительства.

Льондон 27 цьвітня. З Преториї доносять, що в державнім бурскім арсеналї лучила ся вчера експльозия. Цїлий будинок вилетїв у воздух, при чім погибло 10 осіб, а ранених есть 32. Причина експльозиї незвістна.

Берлин 27 цьвітня. З Риму доносять, що на торжество оголошеня повнолїтности німецкого престолонаслїдника прибуде італїяньский наслїдник престола кн. Наполї.

Петербург 27 цьвітня. На берлиньскім торжестві буде заступати царя великий князь Константин Констатинович.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

Ів. Маз. в Чор.: Плахту можна зробити неперемакаючою слїдуючим способом: В 30 лїтрах води розпускає ся 1 кільо галуну, а в других 30 лїтрах 1 кільо т. зв. з німецка бляйцукру. Скоро одно і друге розпустить ся, то оба розпуски зливає ся разом, скоро відтак мішанина підсяде ся, зливає ся чисту воду зверха і в нїй мочить ся плахту обертаючи єї часто і добре на всї боки, щоби добре намокла. По чотирох годинах виймає ся єї, розвішує ся, щоби вода стекла і сушить ся або на воздусї або в якім теплім місци. По висушеню наконець витирає ся добре щіточкою і прасує ся. Спосіб сей, як бачите не трудний і не дорогий, можна спробовати. Але треба і на то памятати, що у нас зроблені плахти не дадуть ся добре зробити неперемакаючими, бо бувають звичайно рідко ткані. Щоби плахта добре не перепускала води, мусить бути густо і твердо ткана а при тім і мати рівні нитки як то буває у фабричних плахтах. — **В. К. в Гр. коло Кулик.:** Як виробляють електрику? Щоби вас о тім поучити, то мусїли би ми писати хиба цїлу книгу. Електрику можете і Ви самі на собі виробити: поставте дошку на міцні фляшки, станьте на ню і потирайте ся по тїлї вовняним платком, а наелектризуєте себе самі. Потирайте ляк, а він стане електричним і буде тягнути паперцї. Електрику, що порушає вози на трамваю, робить величезна машина електрична, звана; „дінамо“, а яка тота машина, то годї Вам тут описати. — Образи на папери роблять ся в лїтоґрафії; там малюють або рисують їх на камени а з того відбивають опісля тисячами. Длятого они й дешеві. **Меланія:** Бобровий ковнїр найлїпше вичистити добре щіточкою в один і другий бік, обсипати камфорою або нафталїною, завинути в ґазету а так зроблену пачку зашити в чисто виправе полотно і спрятати де в холоднім продувнім місци. Зарукавок треба так само забезпечити від молїв і сховати до пуделка, але пуделко найлїпше облїпити папером, так, щоби не було нї найменшої шпарки, котрою би могли молї дістати ся.— (Дальші відповіди пізнїйше).

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди.

За редакцию відповідає: Адам Крехов?цкий.

тїй гордій женщинї, котрій я не сьмів нїчого приказувати, так було байдуже про красну біляву головку, як жидови про свинину або Єгиптиянинови про білу фасолю[4]). Мимо того постановив я піддержувати заздрість короля і при єї помочи зробити нешкідливою ту бесличну, котрій готово було удати ся позбавити нас обоє ласки володїтеля. Довго шукав я за якимсь пляном, котрий би менї придав ся.

Коли наконець прийшло сьвято нового року[5]), зібрали ся всї ереї держави у Вавилонї. Цїлих вісїм днїв веселило ся цїле місто, їли і пили. Та й на дворі гостили ся і я не мав часу думати о моїм плянї. Аж ось добротливі Амеша-спента, підсунули менї, коли я найменшу мав надію на успіх, одного молодця, котрого сам Анґрамаін'юс сотворив для моїх плянів. Ґавмата, брат Оропастеса, приїхав був до Вавилону, щоби бути на великім приношеню жертв в день нового року. Коли я того молодця побачив перший раз у его брата, до котрого мусїв я навідати ся з припорученя короля, то менї здавало ся, що я виджу якогось опира перед собою, так він був подібний до Бартї. Коли я залагодив свою орудку з Оропастесом, молодець той відвів мене до воза. Я не показав того по собі, як я був здивований, оказував єму велику прихильність і запросив до себе. Ще того самого вечера він навідав ся до мене. Я казав подати що найлїпшого вина, принукував его до питя і переконав ся знову, що найлїпшою прикметою виноградового соку єсть та, що він навіть мовчаливому розвязує язик. Молодець той признав ся менї по пяному, що він не задля жертви приїхав до Вавилону, але ізза дївчини, котра єсть при Єгиптиянцї за найстаршу служницю. Він любить єї, так він менї розповідав, ще від того часу, коли був малим; але его честилюбивий брат хотїв би зробити з него якогось достойника і длятого, щоби его розлучити з красною Манданою, виробив їй місце при новій жінцї короля. Він просив мене наконець, щоби я доміг єму поговорити з его любкою. Я вислухав его дружно, але робив трудности, а остаточно попросив єго, щоби він на другий день навідав ся знов до мене. Він прийшов. Я сказав єму, що далось би щось зробити, як би він рішив ся слухати слїпо моїх розпоряджень. Він пристав охотно на все, поїхав на мій приказ назад до Раґе і вернув аж позавтра потайком назад до Вавилону, де я его укривав в моїм помешканю. Тимчасом вернув був і Бартя. Тепер треба було на ново розбудити заздрість короля і одним замахом знищити Єгиптиянку. Твоїм пониженем викликав я злість твоїх свояків на нашу ворожницю і приготовив все до мого дїла. Судьба менї особливо сприяла. Ти знаєш, як Нїтетіс поступила собі підчас пира в день уродин, але того не знаєш, що она ще того самого вечера прислала хлопця від городника з листом до Бартї до королівської палати. Незручний післанець дав ся зловити і его ще тої самої ночи на приказ розлюченого короля страчено, а я постарав ся о то, щоби Нїтетіс була позбавлена всякої звязи з своїми приятелями, як колиб сидїла в гнїздї Сімурґи[6]). Все инше вже знаєш.

(Дальше буде).

[4]) Єгиптиянам не вільно було їсти фасолї мабуть длятого, що она дує. Після Діодора лиш одна часть Єгиптиян придержувала ся того заказу, бо одні не їли фасолї, другі сочевицї. Нинї бідні люди в Єгиптї їдять майже що дня фасолю. З папіруса Еберса показує ся, що фасолї уживано на лїк.

[5]) В мартї, в часї зрівнаня дня з ночию.

[6]) Сімурґа (Сімурґ) єсть то перска чудотворна птиция, котру можна би порівнати з казочною птицею ґрифом. В єї гнїздї виховав ся Сал, батько Рустема. Єї називають не лиш великою і сильною, але й „мудрою“.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Тельфона число 569).